

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540

ASPIRATION AFTER GRADUATION OF HIGHER VOCATION CERTIFICATE STUDENTS, RAJAMANGALA OF TECHNOLOGY AYUTTHAYA HUNTRA CAMPUS, ACADEMIC YEAR 1997

พ.พ.

ก 531 ค

2540 ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

เลขหมู่.....

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

เลขทะเบียน **30334**

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

วัน, เดือน, ปี **6 ก.ค. 2541**

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ปีการศึกษา 2540

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

ปีการศึกษา 2540

ชื่อเรื่อง ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540

ASPIRATION AFTER GRADUATION OF HIGHER VOCATION CRTIFICATE STUDENTS, RAJAMANGALA OF TECHNOLOGY AYUTTHAYA HUNTRA CAMPUS, ACADEMIC YEAR 1997

นางสาวกระเกษ บุญขาว

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา

1. อาจารย์รัชดากร พลภักดี
2. อาจารย์ศราวุธ อินทรเทศ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาสัตวศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540 ซึ่งมีประชากรจำนวน 61 คน โดยใช้แบบสอบถามค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาชายมีจำนวนมากกว่านักศึกษาหญิง ภูมิสำเนาเดิมของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมรวมทุกภาคเรียนที่ผ่านมาส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 2.00-2.50 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10,000-50,000 บาทต่อปี บิดา-มารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

จากผลการวิจัยความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาแบ่งออกเป็น 2 อย่างคือ ศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จากการวิจัยพบว่าเมื่อจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แล้วนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 93.44 และประกอบอาชีพร้อยละ 6.56 สาขาวิชา

ที่นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อคือ ศาสตร์ ร้อยละ 61.40 เหตุที่เลือกวิชานี้เพราะมีความชอบในสาขาวิชา ร้อยละ 59.65 สถาบันการศึกษาที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ร้อยละ 43.86 เหตุที่เลือกศึกษาในสถาบันนี้เพราะเป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม ร้อยละ 59.65 เหตุผลในด้านความรู้และประสบการณ์นั้นนักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในเรื่อง ต้องการคุณวุฒิที่สูงขึ้นเพื่อยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ เป็นที่เชิดหน้าชูตาของวงศ์ตระกูล ต้องการได้รับพระราชทานปริญญาบัตร ค่านิยมของสังคมไทยยอมรับนับถือผู้ที่จบการศึกษาในระดับสูง และต้องการประกอบอาชีพที่คนทั่วไปเคารพและให้เกียรติ เหตุผลในด้านสภาพแวดล้อมนั้นนักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในเรื่อง บิดา-มารดาต้องการให้ศึกษาต่อ ปัญหาการว่างงานของคนในประเทศและสถาบันของรัฐ-เอกชนเปิดสอนในระดับสูงขึ้นมากและเหตุผลในด้านเศรษฐกิจนั้นนักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในเรื่องสภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันไม่แน่นอน การเปลี่ยนแปลงพัฒนาประเทศจากเกษตรกรรมเป็นประเทศอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการสามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อได้

ส่วนในด้านความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพนั้น พบว่า เหตุผลในด้านความรู้และประสบการณ์นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในเรื่อง มีประสบการณ์การทำงานเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพและมีความรู้ทางภาคปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพ เหตุผลในด้านค่านิยมนั้นนักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในเรื่อง ต้องการมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น ต้องการยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพและค่านิยมของสังคมไทยยอมรับนับถือผู้ที่ประกอบอาชีพในระดับสูง เหตุผลในด้านสภาพแวดล้อมนั้นนักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับน้อยในเรื่อง การแนะนำของครู-อาจารย์, การเผยแพร่ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ และบิดา-มารดาต้องการให้ประกอบอาชีพ เหตุผลในด้านเศรษฐกิจนั้นนักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในเรื่อง ผู้ปกครองไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อได้

กิตติกรรมประกาศ

การทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ ประสบความสำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะบุคคลที่สำคัญคืออาจารย์รัชดากร พลภักดี และอาจารย์ศราวุธ อินทรเทศ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าและให้คำแนะนำปรึกษา ช่วยเหลือการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้ ผู้ทำปัญหาพิเศษขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ที่กรุณาให้เก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งนักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ทำให้ปัญหาพิเศษเล่มนี้สมบูรณ์เรียบร้อยด้วยดี

ความดีของปัญหาพิเศษเล่มนี้ขอมอบให้แก่ครอบครัว บุญขาว ซึ่งให้การสนับสนุนด้านทุนทรัพย์พร้อมทั้งเป็นกำลังใจให้โดยตลอด และครูอาจารย์ที่ได้ให้การอบรมสั่งสอนมาจนถึงปัจจุบัน

การะเกษ บุญขาว

ตุลาคม 2540

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	1
1.3 ขอบเขต.....	2
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความมุ่งหวัง.....	4
2.2 ความหมายของการศึกษา.....	6
2.3 ระบบการเรียนการสอน.....	7
2.4 ทฤษฎีความสนใจ.....	10
2.5 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ.....	12
2.6 ตลาดแรงงานภาคเกษตรกรรม.....	15
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากร.....	18
3.2 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	18
3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	18
3.2.2 วิธีการดำเนินการสร้างแบบสอบถามและลักษณะ ของแบบสอบถาม.....	19
3.2.3 การทดสอบแบบสอบถาม (Pre-test).....	19
3.2.4 วิธีการดำเนินการส่งแบบสอบถามและสัมภาษณ์.....	19
3.2.5 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน.....	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นโดยไม่มุ่งหวังกำไรและประโยชน์อื่นใด การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย	
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
4.2 ผลการวิจัย.....	21
5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุป.....	31
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	33
5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	34
บรรณานุกรม.....	35
ภาคผนวก.....	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	22
2 แสดงความมุ่งหวังหลังจบการศึกษา.....	24
3 แสดงความมุ่งหวังในการศึกษาต่อ.....	24
4 แสดงเหตุผลในด้านความรู้และประสบการณ์ ที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกศึกษาต่อ.....	26
5 แสดงเหตุผลในด้านค่านิยมที่ทำให้นักศึกษา ต้องการเลือกศึกษาต่อ.....	27
6 แสดงเหตุผลในด้านสภาพแวดล้อมที่ทำให้นักศึกษา ต้องการเลือกศึกษาต่อ.....	27
7 แสดงเหตุผลในด้านเศรษฐกิจที่ทำให้นักศึกษา ต้องการเลือกศึกษาต่อ.....	28
8 แสดงเหตุผลในด้านความรู้และประสบการณ์ ที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพ.....	28
9 แสดงเหตุผลในด้านค่านิยมที่ทำให้นักศึกษา ต้องการเลือกประกอบอาชีพ.....	29
10 แสดงเหตุผลในด้านสภาพแวดล้อม ที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพ.....	30
11 แสดงเหตุผลในด้านเศรษฐกิจที่ทำให้ นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพ.....	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าขึ้นต้องพัฒนาคนในชาติให้มีคุณภาพเสียก่อน การพัฒนาคนในชาตินั้นต้องเริ่มต้นที่การให้การศึกษาแก่คนในชาติอย่างเหมาะสม ดังนั้นการจัดอาชีวศึกษาเกษตรก็เป็นการสร้างคนให้มีประสิทธิภาพและมีความชำนาญในการเกษตร ตลอดจนมีความรู้ความสามารถที่จะออกไปประกอบอาชีพอิสระหรือสามารถให้บริการแก่ผู้ประกอบการเกษตรกรรมได้ ประเทศต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญและจัดการศึกษา หรือความรู้ตลอดจนให้การสนับสนุนอาชีวเกษตรกรรมเพื่อการกินดีอยู่ดีของประชากรในประเทศ (รมณีย์ อภาภิรม, 2533 : 41)

จากความสำคัญดังกล่าว ประเทศไทยก็ได้ให้ความสำคัญและจัดตั้งสถานศึกษาทางอาชีวศึกษาเกษตรหลายแห่ง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา เป็นสถาบันการศึกษาอาชีวเกษตรอีกแห่งหนึ่งที่มีการจัดการศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยมีจุดมุ่งหมายให้นักศึกษาที่จบออกไปแล้วเป็นนักปฏิบัติการเชิงวิชาการเผยแพร่การเกษตร และมีความชำนาญในการปฏิบัติงานเฉพาะสาขา แต่ในปัจจุบันกลับพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ที่จบการศึกษาในระดับนี้มักจะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในระดับกึ่งวิชาชีพชั้นสูง (Semi-Professional) ทำให้เกิดปัญหาต่อตลาดแรงงาน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540” เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน และเป็นแนวทางในการจัดการพัฒนาแนะแนวของอาจารย์แนะแนว และใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540 รวมทั้งตลาดแรงงานในปัจจุบันอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนัก-การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาคณะสัตวศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540

2. เพื่อศึกษาความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540

1.3 ขอบเขต

1. ขอบเขตของเนื้อหา ศึกษาความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540 ในด้านความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพและด้านความมุ่งหวังในการศึกษาต่อ

2. ขอบเขตของประชากร คือ นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา จำนวน 61 คน แบ่งเป็น

2.1. นักศึกษาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะสัตวศาสตร์ ห้อง 2/8 จำนวน 29 คน

2.2. นักศึกษาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะสัตวศาสตร์ ห้อง 2/9 จำนวน 32 คน

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

“ความมุ่งหวัง” หมายถึง ความต้องการในการที่จะออกไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540

“นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง” หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในคณะสัตวศาสตร์ชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540

“สถาบัน” หมายถึง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา

“การจัดการเรียนการสอน” หมายถึง การจัดประสบการณ์หรือจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาก่อเกิดการเรียนรู้ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยและพัฒนาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“หลักสูตร” หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา

“ทัศนคติ” หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนของครู-อาจารย์ และความรู้สึกที่มีต่อวิชาชีพของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางให้แก่อาจารย์ ผู้บริหารของภาควิชาสัตวศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนการแนะแนวให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรรวมทั้งตลาดแรงงานในปัจจุบัน

2. เป็นแนวทางให้นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา มีการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540” การทำงานวิจัยในครั้งนี้ได้มีการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังมีหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับความมุ่งหวัง
2. ความหมายของการศึกษา
3. ระบบการเรียนการสอน
4. ทฤษฎีความสนใจ
5. ทฤษฎีการเลือกอาชีพ
6. ตลาดแรงงานภาคเกษตรกรรม
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความมุ่งหวัง

ซูชีพ อ่อนโคกสูง (2522 : 44) ที่ได้อธิบายถึงธรรมชาติของการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการชนิดหนึ่งประกอบด้วย

จุดมุ่งหมายของผู้เรียน (Goal) หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนต้องการหรือสิ่งที่ผู้เรียนมุ่งหวังการเรียนอย่างไม่มีจุดหมาย คือไม่ทราบว่าจะเรียนไปทำไม ย่อมจะไม่บังเกิดผลดีขึ้นได้ ครูควรชี้ให้ผู้เรียนถึงจุดหมายในการเรียนวิชาต่าง ๆ ว่าคืออะไร และเพื่ออะไร

ระดับความมุ่งหวัง (Level of aspiration) คือ จุดมุ่งหมายที่บุคคลตั้งขึ้นก่อนจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าตนเองจะทำได้มากน้อยเพียงใด เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรม แต่ละบุคคลจะตั้งระดับความมุ่งหวังของตนไว้ไม่เหมือนกัน และความมุ่งหวังที่ตั้งไว้นั้นอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ ขึ้นอยู่กับความสำเร็จ ความล้มเหลวของคน ๆ นั้น ตลอดจนสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ปกติคนเราจะตั้งระดับความมุ่งหวังของตนไว้สูงกว่าความสามารถที่แท้จริงของตนเพียงเล็กน้อย เพื่อให้เกิดความท้าทาย หรือเกิดแรงจูงใจที่จะทำให้ได้ทำตามความมุ่งหวังของตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อารี พันธุ์มณี (2534 : 194) กล่าวว่า การตั้งเป้าหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งเป้าหมายในชีวิตไว้อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนได้ตั้งความมุ่งหวังเอาไว้ แต่ในบางครั้งแม้ว่าบุคคลจะมีการตั้งเป้าหมายไว้ก็ตาม แต่บุคคลนั้นก็ไม่สามารถที่จะกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนได้ตั้งไว้ก็ได้ ด้วยเหตุนี้การตั้งเป้าหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ

การตั้งเป้าหมายแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

- ก. เป้าหมายรวม เป็นเป้าหมายที่มักจะมีเป้าหมายย่อย ๆ อื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ
 - ข. เป้าหมายระยะไกลเป็นเป้าหมายที่ได้ตั้งขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่ง โดยเฉพาะการตั้งเป้าหมายระยะไกลนี้จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีวิฤภาวะทางด้านสมองพอสมควร
- การตั้งเป้าหมายขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้
1. ความยาก งานนั้นมีความยากมาก จนกระทั่งบุคคลไม่สามารถมองเห็นหนทางที่จะทำงานสำเร็จได้
 2. ความง่าย งานนั้นมีความง่ายจนเกินไป ทำให้ไม่มีความรู้สึกอยากจะทำงาน
 3. ความมั่นใจ บุคคลขาดความมั่นใจที่จะตั้งเป้าหมายในชีวิต หรือขาดความมั่นใจที่จะตั้งความมุ่งหวัง หรือความทะเยอทะยาน
 4. ความมุ่งหมายต่ำ ผู้เรียนตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตหรือตั้งระดับความทะเยอทะยานไว้ต่ำกว่าความเป็นจริง หรือต่ำกว่าความสามารถของบุคคล
 5. คำแนะนำ บุคคลมักจะขาดคำชี้แนะอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งความหวัง และการตั้งเป้าหมายในชีวิต

อารี เพชรมุต (2529 : 85) ได้กล่าวว่า การกระทำเป็นผลของแรงจูงใจและความสามารถ แรงจูงใจขึ้นอยู่กับความคาดหวังที่บุคคลคาดว่าจะได้รับผลจากความพยายาม ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่บุคคลสร้างค่านิยมของผลที่ได้รับ เช่น ค่านิยมที่จะทำงานให้ดีที่สุดเป็นผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้น แล้วผลที่เกิดขึ้นตามมาก็คือ ได้รับการยกย่อง หรือได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น
2. ส่วนที่เป็นแรงจูงใจ ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลที่เป็นค่านิยมของส่วนหนึ่ง

ขนิษฐา วิเศษสาร (2535 : 218) ได้กล่าวว่า ความคาดหวังที่เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิด ซึ่งแต่ละบุคคลจะทำตนเสมือนผู้ตัดสินใจกระทำของตนเองว่าจะทำอะไรจึงจะได้รับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รางวัลที่พึงปรารถนา รางวัลที่คาดหวัง เป็นการจูงใจให้เกิดการกระทำ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. ผลตอบแทนจากงาน เป็นสิ่งที่ยังการได้จัดเตรียมไว้สำหรับบุคคล เช่น ค่าจ้าง การเลื่อนตำแหน่ง วันหยุดพักผ่อน และอื่น ๆ

2. คุณค่า คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อผลตอบแทนต่าง ๆ ที่ยังการเตรียมไว้ ได้แก่ ความรู้สึกดีใจพอใจ หรือพึงพอใจ

3. การตัดสินใจกระทำตามเงื่อนไข คือ การที่บุคคลรับรู้ระดับความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำตนกับผลตอบแทนของงานที่จะได้รับ

4. ความคาดหวัง คือ การรับรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามกับผลการกระทำ

5. แรงผลักดัน คือ จำนวนความพยายามหรือความกดดันภายในบุคคลที่จูงใจให้ทำงาน

อารี เพชรสุค (2529 : 103-104) ได้กล่าวว่า ความคาดหวังเหมือนกับระดับของความทะเยอทะยาน บุคคลที่ตั้งความหวังเกี่ยวกับความสำเร็จ จะเป็นตัวสำคัญในการกำหนดแรงจูงใจภายในที่จะทำให้งานสำเร็จ และความคาดหวังจากภายนอกจะมีผลจากความพึงพอใจที่เขาได้รับจากแรงจูงใจภายใน ถ้าเขาได้รับสิ่งตอบแทนสูงกว่าความคาดไว้ความแตกต่างจะไปทางลบ บุคคลที่มีความแตกต่างไปทางบวกจะมีความพอใจสูงกว่าบุคคลที่มีความแตกต่างไปทางลบ

2.2 ความหมายของการศึกษา

ในปัจจุบันนี้การศึกษา นับว่ามีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก ซึ่งการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็ว

ท่านอง สิงคาลวานิช (2514 : 92) กล่าวว่า “ การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับคนทั่วไปทุกอาชีพ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้บุคคลสามารถประกอบอาชีพได้”

รังสรรค์ หนะพันธุ์ (2519 : 3) ได้กล่าวว่า

1. การศึกษา เป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งครอบคลุมทั้งการเรียนรู้ภายในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน

2. การศึกษา เป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนความรู้และทัศนคติระหว่างผู้ถูกกำหนดให้มีบทบาทเป็นผู้ให้ กับผู้ถูกกำหนดให้มีบทบาทเป็นผู้รับ

เอกสารนี้เป็นผู้ให้ กับผู้ถูกกำหนดให้มีบทบาทเป็นผู้รับ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การศึกษา เป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเป็นมนุษย์
4. การศึกษา เป็นกระบวนการถ่ายทอดและสร้างสรรค์ทักษะ ความรู้ ทักษะ และความคิดที่จักช่วยให้มวลชนมีชีวิตที่ดี

บุญธรรม จิตต์อนันต์ (2527 : 27) กล่าวว่า “ความมุ่งหมายอันสำคัญของการศึกษาก็เพื่อที่จะพัฒนาเสริมสร้างบุคคลให้เป็นพลเมืองดี เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ หมายความว่าต้องสร้างกำลังคนให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะและมีทัศนคติในการประกอบอาชีพหรือการทำงาน”

ไพฑูรย์ ลินลารัตน์ (2523 : 62) ได้กล่าวถึง แนวความคิดหลักของการศึกษาไว้ว่า การศึกษาจะต้องพัฒนาเด็กทุกด้านไม่เฉพาะสติปัญญาเท่านั้นต้องพัฒนา ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม อาชีพและสติปัญญาควบคู่กันไปกับความสนใจ ลักษณะพิเศษของผู้เรียนนั้นควรได้รับการส่งเสริมและความสนใจให้มากที่สุด จะเห็นได้ว่าสิ่งที่มาเกี่ยวข้องกับการศึกษาเสมอ คือ เรื่องการประกอบอาชีพ ปัจจุบันเศรษฐกิจของประเทศขึ้นอยู่กับรายได้จากสินค้าทางการเกษตรเป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้นการให้ความรู้ทางการเกษตรเพื่อให้ประชาชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้นับว่าเป็นการให้ความรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยิ่ง

2.3 ระบบการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบนั้นนักศึกษามุ่งเน้นที่จะให้มีการเรียนการสอนที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพถึงแม้จะมีเป้าหมายตรงกัน แต่แนวความคิดในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนก็อาจแตกต่างกัน ไปบ้างตามแนวความคิดของแต่ละคน

สังัด อุทยานันท์ (2530 : 5) ได้ให้ความหมายของระบบการเรียนการสอนไว้ว่า ระบบการเรียนการสอน คือ การจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กัน เพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดหมายของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้

กัญญา วีระวรรณ (2536 : 23) ได้กล่าวไว้ว่า แนวความคิดเพื่อจัดระบบการเรียนการสอนให้เป็นหมวดหมู่เด่นชัด ได้ 4 ด้านดังนี้

1. องค์ประกอบด้านอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทยิ่งในการดำเนินการเรียนการสอนให้บรรลุผล ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. องค์ประกอบด้านผู้เรียน การเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาจะประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายหรือไม่นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนเท่านั้นหากจะขึ้นอยู่กับผู้เรียนด้วย

3. วงจรการเรียนรู้

4. สภาพแวดล้อมการเรียนการสอน

สุนทร โคตรบรรเทา (2521 : 27) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ต้องผูกอยู่กับทัศนคติที่ดีและแรงจูงใจในวิชาที่เรียน ดังนั้นการรู้จักใช้เวลาและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพจึงมีความสำคัญและการให้บริการแนะแนวพิเศษอาจมีประโยชน์สำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียนอย่างหนัก อาจารย์ประจำวิชาควรสนใจช่วยนักศึกษาเป็นรายบุคคลให้มากขึ้น การสัมภาษณ์หรือพูดคุยกับนักศึกษาอาจพบปัจจัยปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ปัจจัยด้านสังคม เช่น ใช้เวลาทำกิจกรรมนอกหลักสูตรมากเกินไป

ปัจจัยด้านจิตวิทยา เช่น ความวิตกกังวลมากเกินไป ปัญหาการเข้ากับบุคคลอื่น

ปัจจัยด้านทักษะในการเรียน เช่น การจัดการเรียนไม่เหมาะสม การขาดแผนการเรียน สภาพแวดล้อมในการเรียนไม่เหมาะสม การเตรียมตัวสอบไม่เพียงพอ

สมบูรณ์ หับทิมไทย (2527 : 12) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง บรรดากิจกรรมประกอบเสริมหลักสูตรทั้งหลายที่จัดขึ้นโดยนักเรียนสมัครใจที่จะเข้าร่วม และดำเนินการเองทั้งในและนอกห้องเรียน โดยความเห็นชอบและสนับสนุนจากโรงเรียน และไม่มีกรให้หน่วยกิตหรือคะแนนใด ๆ

สุพิน บุญชูวงศ์ (2530 : 13-14) ได้กล่าวไว้ในเรื่องของระบบการสอนทั่ว ๆ ไปว่ามีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ (Objective) ระบบการสอนโดยทั่วไป จะเริ่มต้นที่การกำหนดจุดประสงค์ของครูเสียก่อนว่า ต้องการสอนเรื่องนั้น ๆ ด้วยจุดประสงค์ใด หรือต้องการให้นักเรียนเป็นอย่างไร นักเรียนจะได้รับความรู้ ทักษะ เจตคติมากน้อยเพียงใด การกำหนดจุดประสงค์ครูจะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับหลักสูตร และกำหนดเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้งนี้เพราะจะทำให้สามารถประเมินผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้โดยง่าย การกำหนดจุดประสงค์ที่ชัดเจนเท่ากับกำหนดทิศทางเป้าหมายที่จะเปลี่ยนไปอย่างชัดเจน ทำให้ไม่เกิดความสับสนแก่ครูและนักเรียนด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ทดสอบก่อนสอน (Pre-Assessment) ก่อนสอน ครูควรสอบความรู้เดิมของนักเรียนเสียก่อน เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีพื้นฐานความรู้มากน้อยเพียงใด และยังช่วยให้ครูจัดกลุ่มนักเรียนให้เข้าร่วมกลุ่มตามระดับพื้นฐานความรู้ และความสามารถของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

3. วิธีดำเนินการสอน (Instruction Produces) ครูผู้สอนจะต้องกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้โดยสะดวกรวมทั้งการนำเอาหลักการสอนต่าง ๆ มาใช้ เช่น แรงจูงใจ การฝึกหัด การจัดลำดับขั้นตอนก่อนหลังของการสอน การแสดงผลก้าวหน้าของการเรียนตลอดจนการเลือกวิธีสอนแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมและได้ผลเป็นที่พอใจมาใช้สอนด้วย

4. การประเมินผล (Evaluation) ครูผู้สอนจะต้องทำการประเมินผลประสิทธิภาพในการสอนของตน โดยถือเอานักเรียนส่วนมากเป็นเกณฑ์ว่าสามารถบรรลุถึงจุดประสงค์ที่วางไว้ได้มากน้อยเพียงใดและจะนำเอาผลที่ได้จากการประเมินผลไปปรับปรุงความมุ่งหมายของการสอน การประเมินผลความสามารถของนักเรียน ตลอดจนวิธีการดำเนินการสอนเพื่อให้ผลของการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

5. ข้อมูลย้อนกลับ (Feed Back) หลังจากการประเมินผลแล้ว สิ่งที่ได้จากการประเมินผลนั้นจะนำไปใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอนทุกขั้นตอน นับตั้งแต่การปรับปรุงจุดประสงค์ เช่น การกำหนดจุดประสงค์อาจคลุมเครือไม่ชัดเจน การปรับปรุงการทดสอบก่อนสอน เช่น คำถามอาจไม่ชัดเจนจนไม่สามารถวัดพื้นฐานความรู้ของนักเรียนได้ การปรับปรุงวิธีการดำเนินการสอนซึ่งครูอาจมีเทคนิควิธีสอนหรือสื่อการสอนไม่ดีพอที่จะทำให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนที่เป็นข้อมูลย้อนกลับนี้จะประโยชน์อย่างมากในการนำผลจากการประเมินผลไปพิจารณาปรับปรุงทุกส่วนในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ยังบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (525 : 31) ได้กล่าวว่า ระบบการสอนไว้ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ผู้เรียน เพื่อระดับผู้เรียนและพื้นฐานความรู้เดิม

2. วิเคราะห์เนื้อหา ให้กำหนดเนื้อหาที่จะสอน โดยแยกเป็น

2.1. แบ่งหน่วยและหัวเรื่อง

2.2. กำหนดความคิดรวบยอด

3. กำหนดวิธีการสอน ให้บอกว่าจะเป็นการสอนกลุ่มใด กลุ่มย่อยหรือรายบุคคล หรือวิธีการอย่างอื่น

4. วางแผนการสอน มีการเขียนแผนการสอนโดยให้ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 4.1. ชื่อหน่วย หัวเรื่อง
- 4.2. มโนทัศน์หรือความคิดรวบยอด
- 4.3. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 4.4. กิจกรรมการเรียนรู้
- 4.5. สื่อการสอน
- 4.6. การประเมินผล

5. เตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ คือ เตรียมกิจกรรมที่กำหนดไว้ในการเรียนรู้การสอน

6. ดำเนินการเลือกและผลิตสื่อการสอน คือ เลือกและสร้างสื่อการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการสอน

7. สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล เมื่อกำหนดวัตถุประสงค์ไว้แล้ว ขึ้นวางแผนการสอนครูก็ควรออกข้อสอบหรือสร้างเครื่องมือวัดไว้ให้พร้อมก่อนลงมือสอน

8. ดำเนินการสอน โดยทำตามแผนที่วางไว้

9. ประเมินผล ทำการวัดและประเมินผล โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นแล้ว

10. ติดตามและปรับปรุง เมื่อดำเนินการสอนไปแล้ว ครูก็อาจประเมินผลได้โดยการผลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น

จากข้อความที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้จึงพอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ว่า ระบบการสอนมีขั้นตอนสำคัญดังนี้

1. ครูผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
2. ตรวจสอบความรู้เดิม หรือวิเคราะห์พื้นฐานของนักเรียน
3. กำหนดเนื้อหา
4. วางแผนการสอน
5. ดำเนินการสอน
6. ดำเนินการวัดและประเมินผล
7. ติดตามผลย้อนกลับเพื่อ ปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

2.4 ทฤษฎีความสนใจ

ความสนใจเป็นแรงผลักดันอย่างหนึ่งที่จะกระตุ้นให้บุคคลเกิดการกระทำกิจกรรมต่างๆ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้นไม่มีอนุญาโตตุลาการใดๆ การที่จะตัดสินใจว่าบุคคลใดมีความสนใจสิ่งใดนั้นอาจเนื่องมาจากสาเหตุแวดล้อมดังนี้

อาภา เกลิยรสวัสดิ์ (2522 : 15) กล่าวว่า ความสนใจคือความรู้สึกอย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นกับความตั้งใจในบางสิ่งบางอย่างโดยเฉพาะ

จารุวรรณ ลวดทอง (2530 : 25-40) ได้อ้างถึงทฤษฎีความสนใจของมนุษย์ ของ Abraham H. Maslow เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ว่าคนทุกคนมีความต้องการและความต้องการนี้จะมีอยู่ตลอดไปไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่ง Abraham H. Maslow ได้ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ไว้ 5 ชั้น คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค
2. ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการเพื่อให้ตนเองมีความปลอดภัยและมีความมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจ และการงานอาชีพ
3. ความต้องการด้านสังคมและการเป็นเจ้าของ (Social and Belonging Needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และมีความรู้สึกว่าคุณเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสังคม มีความต้องการเพื่อน
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem of Status Needs) เป็นความต้องการมีเกียรติยศ มีฐานะดีทางสังคม ได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลทั่วไป
5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จดังที่คาดไว้ (Self-Actualization or Self Realization)

นอกจากนี้ยังมีอีกทฤษฎีที่ขยายความทฤษฎีของ Abraham H. Maslow ทฤษฎีนี้ได้แก่ ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory)

ขนิษฐา วิเศษสาทร และ มุกดา ศรีรงค์ (2533 : 218) ได้ศึกษาถึงจิตวิทยาของบุคคลในองค์กร และพบว่าการที่บุคคลจะกระทำสิ่งใด มักจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 4 ประการได้แก่

1. ผลตอบแทนที่ได้รับ
2. ความพอใจหรือไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่จะได้รับ
3. ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น
4. โอกาสที่จะได้ผลตอบแทนตามความคาดหวัง

ความพอใจต่อสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นหากได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น และความพอใจจะลดลงเมื่อผลตอบแทนลดลง จิตวิทยาของบุคคลในองค์กรที่วุ่มทำการศึกษาเป็นพื้นฐานของการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติของบุคคลในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความคาดหวังดังกล่าว วุ่มได้เสนอไว้ว่า การที่บุคคลจะเลือกตัดสินใจใด ๆ จะต้องอาศัยการพิจารณา 2 ประการ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใช้เห็นประโยชน์ประการใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พิจารณาถึงคุณค่าของเป้าหมาย
2. พิจารณาถึงจุดมุ่งหมายที่คาดหวัง

นิกา แก้วศรีงาม (2527 : 28) ซึ่งเสนอข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแรงจูงใจดังนี้

1. แรงจูงใจของบุคคลจะแตกต่างกันออกไปในแต่ละสังคมแม้แต่ในสังคมเดียวกันแรงจูงใจของบุคคลก็ยังมี ความแตกต่างกันแล้วแต่ประสบการณ์ หรือการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล หรือแต่ละสังคม ทั้งนี้เพราะแรงจูงใจเป็นผลของประสบการณ์และการเรียนรู้โดยตรง
2. แรงจูงใจอย่างเดียวกันอาจทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน
3. แรงจูงใจต่างกัน อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมอย่างเดียวกันได้
4. แรงจูงใจที่เกิดขึ้นอาจมีสาเหตุที่สลับซับซ้อน
5. พฤติกรรมที่แสดงออกมาแต่ละครั้งอาจมีสาเหตุจูงใจหลายอย่างก็ได้

ชนิษฐา วิเศษสาร และ มุกดา ศรีรงค์ (2535 : 204) แบ่งลักษณะเหตุจูงใจของบุคคลออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึงสภาวะของบุคคลที่มีความต้องการ และอยากแสดงพฤติกรรมที่บางสิ่งบางอย่าง ด้วยเหตุผลและความชอบของตน บุคคลที่มีเหตุจูงใจภายในนี้จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความพอใจและยินดี นักจิตวิทยาเชื่อว่าเหตุจูงใจภายในนี้มีความสำคัญกว่าเหตุจูงใจภายนอก เพราะเป็นเหตุจูงใจที่เกิดขึ้นเองในตัวบุคคลจะทำให้ตัวเองประสบความสำเร็จได้มากกว่า
2. เหตุจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึงสภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ทำให้มองเห็นจุดหมาย และการนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคล โดยทั่วไปพฤติกรรมของบุคคลมักจะได้รับการจูงใจจากภายนอกด้วยทั้งสิ้น

2.5 ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

การจัดการศึกษาทุกประเทศในโลก เรามุ่งเน้นลงไปเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับมีความสามารถในการประกอบอาชีพ สามารถเลือกประกอบอาชีพตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการและความเหมาะสมกับตนเองได้ ซึ่งการจัดการศึกษาตามแนวทางดังกล่าวเป็นไปตามความหมายของการศึกษาไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไพฑูรย์ สันถรณ์ (2523 : 89) ได้กล่าวว่า “การศึกษาจะต้องเสริมความรู้ ความสามารถและค่านิยมในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพที่เป็นอยู่จริงให้รู้จักใช้จ่ายอย่างมัธยัสถ์และสอดคล้องกับเป้าหมายการศึกษาโดยรวม”

สุลัยณ์ ศิวลักษณ์ (2516 : 26-27) กล่าวว่า การศึกษาควรเป็นไปเพื่อ

1. มีความรู้ขั้นต่ำเป็นอย่างน้อยเพื่อที่เขาจะอยู่ในสังคม เพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มขึ้นได้ด้วย
2. มีวิชาชีพหาเลี้ยงชีพได้
3. มีความสนใจและใคร่แสวงหาความรู้จะได้เรียนรู้และเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง
4. รู้จักพิจารณาพร้อมทั้งทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม
5. ได้สัมผัสและลิ้มรสทางวัฒนธรรม และจริยธรรมซึ่งเป็นผลได้อันสำคัญของมนุษยชาติ

ซึ่งหลักสูตรที่เป็นอาชีวศึกษาโดยตรง เช่น หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังกล่าว เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความมั่นใจในการออกไปประกอบอาชีพ ซึ่งลักษณะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นหลักสูตรที่มีระยะเวลาเรียน 6 ภาคเรียน (3 ปี) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นหลักสูตรที่มีระยะเวลาเรียน 4 ภาคเรียน (2 ปี) ตลอดระยะเวลาที่เรียนปกติ ซึ่งการเรียนในวิทยาลัยเกษตรและวิทยาลัยประมง และตลอดระยะเวลาการเรียน นักศึกษาจะต้องเป็นสมาชิกองค์การเกษตรในขนาดแห่งประเทศไทย (อ.ก.ท.) ซึ่งลักษณะขององค์การนี้ เพื่อมุ่งหวังให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นและนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษาไปแล้ว ในการเลือกงานและอาชีพเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่สำคัญอย่างหนึ่งของการดำเนินชีวิต การเลือกอาชีพอย่างฉลาดนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะผู้เลือกจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ หลายประการ

อาภา ถนัคข่าง (2521 : 76-90) ได้กล่าวถึง ทฤษฎี Tolber ซึ่งได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องการเลือกงานและอาชีพว่า การตัดสินใจเลือกงานหรืออาชีพใดอาชีพหนึ่งเป็นการตัดสินใจครั้งสำคัญยิ่งของมนุษย์ เพราะการเลือกงานหรืออาชีพ หมายถึง การตัดสินใจกำหนดสิ่งผูกพัน ความหมายอีกหลายอย่าง เช่น การใช้เวลาตลอดชีวิตที่แล้ว การคบเพื่อน การรับทัศนคติค่านิยมมาใช้กับชีวิตการกำหนดที่อยู่ว่าจะต้องอยู่ ณ ที่ใด ตลอดจนการกำหนดรูปแบบวิถีชีวิตในครอบครัว งานหรืออาชีพว่าจะต้องเป็นตัวกำหนดให้คุณคนมีสิ่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน คนที่ไม่มีงานทำหรือไม่มีอาชีพจะรู้สึก

แตกต่างจากคนอื่น หากแต่ในสารในชีวิตไม่ได้และได้กล่าวดังทฤษฎีการเลือกงานและอาชีพ ซึ่งได้มีการนำไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาวิจัยเป็นที่ยอมรับมาแล้ว มีดังนี้

1. ทฤษฎี Trait-and-Factor ทฤษฎีนี้การเลือกงานและอาชีพขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้เลือก โดยเฉพาะ ทักษะคิด ความสนใจและบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับลักษณะของงานหรืออาชีพ
2. ทฤษฎี Decision การเลือกงานหรืออาชีพตามทฤษฎีนี้ขึ้นอยู่กับ การได้ผลตอบแทนคุ้มค่าจากการทำงานและจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจ
3. ทฤษฎี Sociological Emphasis ทฤษฎีนี้การเลือกอาชีพเนื่องจากกลุ่มอิทธิพลหรือกลุ่มสังคมที่แวดล้อมตัวผู้เลือก เช่น กลุ่มเพื่อน กลุ่มครอบครัวที่ครอบครัวของผู้เลือกคบค้าสมาคมด้วย
4. ทฤษฎี Psychological Emphasis ทฤษฎีนี้การเลือกงานจะเนื่องจากอิทธิพลของสภาพจิตใจของผู้เลือกมาตั้งแต่เด็ก เช่น สภาพจิตใจทางด้านแรงจูงใจให้ออกมาเป็นอย่างไร บุคลิกภาพที่ถูกกลุ่มเมลาให้เป็นและความต้องการพื้นฐานต่าง ๆ ที่ถูกเพาะมาแต่เด็ก
5. ทฤษฎี Development Emphasis ทฤษฎีนี้การเลือกงานเนื่องจากการพัฒนาในการเลือกงานหรืออาชีพมาตั้งแต่เด็กต่อเนื่องสัมพันธ์กันเป็นเวลานาน

ศิริบูรณ ศิริสุวรรณ (2512 : 27-28) ได้อธิบายถึงขบวนการในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

1. บุคคลย่อมมีความเข้าใจในตัวเองอย่างแจ่มชัดใน ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ ความทะเยอทะยาน ข้อจำกัดและสาเหตุ
2. มีความรู้ถึงความต้องการและสิ่งนำไปสู่ความสำเร็จ ข้อได้เปรียบเสียเปรียบ โอกาส รายได้ สิ่งที่คาดหวังจากงานต่าง ๆ
3. นำข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลและชนิดของงานมาเป็นเหตุเป็นผลกัน ในการเลือกอาชีพแต่ละคนควรเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง โลกของงานและนำมาสัมพันธ์กันดูถึง เหตุผลซึ่งต้องอาศัยการทดสอบ การสัมภาษณ์เป็นเครื่องช่วย นอกจากนี้การรับรู้ถึงข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพต่าง ๆ จากประสบการณ์ที่ยอมรับให้เลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

วัชร ฐะคำ (2523 : 131-139) ได้กล่าวถึงแผนการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลจะต้องเหมาะสมกับบุคคลนั้น ๆ โดยเฉพาะ ทั้งนี้จะต้องอาศัยความเข้าใจอย่างถูกต้องในค่านิยมที่สำคัญของตนเองหรือจะต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของการประกอบอาชีพ ทุกคนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของการประกอบอาชีพ ทุกคนย่อมมีแผนสำหรับตนเอง เพื่อความสำเร็จในชีวิต แรงแห่งความต้องการที่จะเป็นคนได้รับความสำเร็จนั้นจะผลักดันให้เราต้องวางแผนอาชีพ การวางแผนอย่างเฉลียวฉลาดย่อมหมายถึง การวางแผนการทำงานทั้งชีวิต จึงน่าจะได้เริ่มสำรวจดูว่าเราต้องการเป็น

อะไร เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคม (2529 : 35-37) กล่าวว่า บุคคลจะเลือกอาชีพที่สนองความต้องการของตนเองได้มากและดีที่สุด ทั้งในปัจจุบันและอนาคต และได้เน้นถึงความสำคัญของการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงในเรื่องความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ลักษณะนิสัย จุดเด่นจุดด้อย เพื่อนำไปเทียบเคียงกับข้อมูลทางอาชีพซึ่งจะช่วยให้คุณเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องและประสบผลสำเร็จในอาชีพนั้น

อาภา เสถียรสวัสดิ์ (2522 : 52-54) ได้กล่าวว่า ความสนใจในอาชีพและความชอบในอาชีพของบุคคลมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ ดังนั้นการเลือกอาชีพจึงเป็นการแสดงออกซึ่งบุคลิกภาพและนอกจากนี้ความพอใจในอาชีพ ความมั่นคงในอาชีพและสัมฤทธิ์ผลในอาชีพขึ้นอยู่กับความสอดคล้องกันระหว่างบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมของงานแต่ละชนิด

2.6 ตลาดแรงงานภาคเกษตรกรรม

กรมอาชีวศึกษา, (2533 : 37-72) ได้สรุปไว้ว่า ตลาดแรงงานภาคเกษตรกรรมแบ่งได้ 2 ส่วน

1. แรงงานของตนเอง เช่น การทำฟาร์มของตนเอง การทำฟาร์มลักษณะรวมกลุ่มเป็นสหกรณ์

2. แรงงานของนายจ้าง เช่น ลูกจ้างของบริษัทเอกชน ลูกจ้างของภาครัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ

ในการจัดลำดับตลาดแรงงานเกษตรกรรมพบว่าสถาบันการศึกษาเกษตรผลิตกำลังคนป้อนตลาดแรงงานเกษตรกรรมในภาคต่าง ๆ 4 ภาคใหญ่ ๆด้วยกัน สามารถจัดเรียงลำดับได้ดังนี้

อันดับ 1 ภาครัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ เช่น เป็นนักส่งเสริมการเกษตร ครู - อาจารย์

อันดับ 2 ภาคอุตสาหกรรมและบริการ เช่น เป็นพนักงานขายปุ๋ย ขายสารเคมี

อันดับ 3 ภาคเกษตรกรรม เช่น เป็นลูกจ้างในฟาร์ม

อันดับ 4 ภาคอาชีพอิสระ หรืออาชีพส่วนตัว เช่น เป็นเจ้าของฟาร์ม

จะเห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาเกษตรเข้าสู่อาชีพในภาคเกษตรกรรม ภาครัฐบาล และภาคอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ จัดเป็นอันดับ 1 และ 2 ส่วนในภาคเกษตรกรรมและภาคอาชีพอิสระเป็นส่วนน้อย จัดเป็นอันดับ 3 และ 4 ตามลำดับ

จากการสำรวจภาวะการมีงานทำ ของนักศึกษาเกษตรกรรมที่สำเร็จการศึกษาในระดับทั่วประเทศ เมื่อปี พ. ศ. 2530-2532 พบว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาเกษตรกรรมอยู่ในสภาพว่างงานร้อยละ 15.3 มีงานทำร้อยละ 27.4 และศึกษาต่อร้อยละ 57.3 โดยนักศึกษามีงานทำตรงตามวุฒิ

เอกรักษ์ เป็นภาคที่ค่อนข้างอ่อนแอ และศึกษาต่อร้อยละ 57.3 โดยนักศึกษามีงานทำตรงตามวุฒิ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพียงร้อยละ 12.5 เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าการผลิตกำลังคนทางการเกษตรของกรมอาชีวศึกษาตามนโยบายส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระยังไม่ประสบความสำเร็จ ยังไม่สามารถผลิตกำลังคนทางการเกษตรเข้าสู่ตลาดแรงงานภาคเกษตรกรรมได้ดีเท่าที่ควร

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนกวรรณ ถาวรพันธุ์ (2535 : ก) ได้ทำปัญหาพิเศษเรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลาและวิทยาลัยประมงสงขลาติด-สุสานนท์ต่ออาชีพเกษตรกรรม” พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และสถาบันการศึกษาที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่แล้วต้องการศึกษาต่อที่สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่ออาชีพนั้น นักศึกษาที่คิดจะทำงานเมื่อจบการศึกษาระดับ ปวส. คิดจะทำงานฟาร์มเอกชน

จันทร์ไก่อ๋ มณีสาย (2533 : ก-ข) ได้ทำปัญหาพิเศษเรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาเกษตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงต่ออาชีพเกษตรกรรมของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา” พบว่านักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรี-อยุธยาเมื่อจบ ปวส. แล้วต้องการประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจมากกว่าอาชีพอื่น ๆ

ทศพล สุนทรโทก (2529 : 8) ได้ทำปัญหาพิเศษเรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ที่มีต่อการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (เกษตรกรรม)” พบว่า การเลือกอาชีพของนักศึกษาจากจบการศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ระบุอาชีพที่จะเลือก แต่มีความคิดที่จะประกอบอาชีพที่จะได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา แต่ยังคงปัจจัยหลายประการที่จะทำให้เป็นไปตามที่คาดหวังไว้

นงลักษณ์ สุทธิศาสตร์ (2512 : ก-ข) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนในจังหวัดพระนครและธนบุรี” ปรากฏว่ามีความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยมากถึงร้อยละ 95 และอีกร้อยละ 5 ต้องการศึกษาในทางสายอาชีพคือ ด้านอาชีวศึกษาในสาขาต่าง ๆ ได้แก่ช่างเทคนิค ช่างอุตสาหกรรม ช่างไฟฟ้า ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุรรัตน์ วรรณวาสน (2521 : ก-ข) ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความคาดหวังในการประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทางการเกษตร (ปวส.เกษตร) พบว่าความคาดหวังของนักศึกษา ปวส.เกษตร เมื่อสำเร็จการศึกษาร้อยละ 80 ต้องการประกอบอาชีพรับราชการ และมีอีกบางส่วนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในสถานที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีทั้งส่วนที่เป็นของรัฐและเอกชน ส่วนที่เหลือต้องการที่จะทำงานในส่วนของเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้องกับที่ตนเองเรียนมา

สมบัติ พัฒนา (2528 : 74-78) ได้ศึกษาเรื่องแนวโน้มในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรกรรมภาคกลางและศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การตัดสินใจในการเลือกประกอบอาชีพตลอดจนข้อเสนอแนะและแนวคิดของนักศึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการเกษตร จากผลการศึกษาสรุปได้ว่านักศึกษามีแนวโน้มในการเลือกประกอบอาชีพรับจ้างมากกว่าอาชีพอิสระความมั่นใจว่ามีความรู้ความสามารถตามที่ได้เรียนมาเป็นปัจจัยปานกลางต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ ความมั่นคงของแต่ละอาชีพเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญปานกลางต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2540 คณะสัตวศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา จำนวน 61 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมดไม่ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่าง

3.2 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง- “ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540” ลักษณะของแบบสอบถาม คือ แบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ และแบบสอบถามแบบประมาณค่า

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ, ภูมิลำเนาเดิม, คะแนนเฉลี่ยสะสมรวมทภาคเรียนที่ผ่านมา, รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อปี, อาชีพบิดา-มารดา

ตอนที่ 2 เป็นความมุ่งหวังหลังจบการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อ

ส่วนที่ 2 ความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ

ซึ่งในแต่ละส่วนจะแบ่งเป็น

- เหตุผลด้านความรู้และประสบการณ์ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
- เหตุผลด้านค่านิยมที่ทำให้ต้องศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
- เหตุผลด้านสภาพแวดล้อมที่ทำให้ต้องศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ที่ห้าให้ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามและลักษณะของแบบสอบถาม

วิธีการสร้างแบบสอบถาม

ขั้นตอนและวิธีการสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของปัญหา
2. ศึกษาเอกสารงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง
3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม เพื่อความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลได้ตามวัตถุประสงค์

ประสงค์

4. แบ่งแบบสอบถามออกเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า

5. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

3.2.3 การทดสอบแบบสอบถาม (Pre-test)

เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วทำการตรวจสอบโดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2540 คณะสัตวศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุรินทร์ จำนวน 40 ชุด เมื่อทดสอบแบบสอบถามแล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ช่วยตรวจสอบอีกครั้งเพื่อนำมาแก้ไขก่อนนำมาใช้จริง

3.2.4 วิธีการดำเนินการส่งแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ทำการดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถาม จำนวน 61 ชุด ไปแจกให้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสัตวศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2540 แล้วเก็บแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

3.2.5 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถาม จำนวน 61 ชุด ให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสัตวศาสตร์ แล้วเก็บแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 61 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้แต่ละรายการมารวมเข้าตารางข้อมูลดิบ และนำไปคำนวณค่าสถิติ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้มาแจกแจงความถี่
2. นำข้อมูลที่ได้หาค่าร้อยละโดยใช้สูตร ประคอง กรรณสูต (2528 : 28)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X}{N} \times 100$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } X &= \text{ผู้ตอบแต่ละตัวเลือก} \\ N &= \text{ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด} \end{aligned}$$

3. หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร ประคอง กรรณสูต (2528 : 89)

$$\bar{X} = \frac{(P_1 \times 5) + (P_2 \times 4) + (P_3 \times 3) + (P_4 \times 2) + (P_5 \times 1)}{N}$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } \bar{X} &= \text{คะแนนเฉลี่ย} \\ P_1 &= \text{จำนวนที่ผู้ตอบแบบสอบถามว่ามากที่สุด} \\ P_2 &= \text{จำนวนที่ผู้ตอบแบบสอบถามว่ามาก} \\ P_3 &= \text{จำนวนที่ผู้ตอบแบบสอบถามว่าปานกลาง} \\ P_4 &= \text{จำนวนที่ผู้ตอบแบบสอบถามว่าน้อย} \\ P_5 &= \text{จำนวนที่ผู้ตอบแบบสอบถามว่าน้อยที่สุด} \\ N &= \text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด} \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สูตร อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย (มปป : 41)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N^2}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X = คะแนนที่กำหนดการประเมินค่าเป็น 5 4 3 2 1

f = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

5. นำข้อมูลในตอนที่ 2 มาแปลผลข้อมูลในระดับความคิดเห็นโดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้
(ประกอบ กรรณสูตร, 2528 : 76)

4.50 - 5.00 หมายถึง ระดับคะแนนความคิดเห็นมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง ระดับคะแนนความคิดเห็นมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับคะแนนความคิดเห็นปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับคะแนนความคิดเห็นน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง ระดับคะแนนความคิดเห็นน้อยที่สุด

4.2 ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัย แยกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา
2. ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา
 - 2.1 ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อ
 - 2.2 ความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	N = 61	
เพศ		
ชาย	35	57.38
หญิง	26	42.62
ภูมิลำเนาเดิม		
ภาคกลาง	18	29.50
ภาคเหนือ	3	4.92
ภาคใต้	6	9.84
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	31	50.82
ภาคตะวันออก	3	4.92
คะแนนเฉลี่ยสะสมรวมทุกภาคเรียนที่ผ่านมา		
3.01 - ขึ้นไป	6	9.84
2.51 - 3.00	19	31.14
2.00 - 2.50	26	42.62
ต่ำกว่า 2.00	10	16.40
รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อปีประมาณ		
500,001 - ขึ้นไป	1	1.64
100,000 - 500,000	16	26.23
50,001 - 100,000	9	14.75
10,000 - 50,000	34	55.74
ต่ำกว่า 10,000	1	1.64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	N = 61	
อาชีพบิดา		
รับราชการ	14	22.95
เกษตรกรกรรม	29	47.54
ค้าขาย	10	16.39
รับจ้าง , บริษัท	7	11.48
เสียชีวิต	1	1.64
อาชีพมารดา		
รับราชการ	5	8.20
เกษตรกรกรรม	30	49.18
ค้าขาย	17	27.86
รับจ้าง, บริษัท	5	8.20
แม่บ้าน	4	6.56

จากตารางที่ 1 จะพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 57.38) มีภูมิลำเนาเดิมส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 50.82) มีคะแนนเฉลี่ยสะสมรวมทุกภาคเรียนที่ผ่านมามีอยู่ระหว่าง 2.00-2.50 เป็นจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 42.65) ส่วนใหญ่แล้วมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยประมาณ 10,000-50,000 บาทต่อปี (ร้อยละ 55.74) อาชีพของบิดา-มารดา ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม (ร้อยละ 47.54 และ ร้อยละ 49.18 ตามลำดับ)

ตอนที่ 2 ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา

ตารางที่ 2 แสดงความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
N = 61		
ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา		
ศึกษาต่อ	57	93.44
ประกอบอาชีพ	4	6.56
รวม	61	100

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เมื่อจบการศึกษาระดับ ปวส. แล้วเลือกศึกษาต่อ ร้อยละ 93.44 และเลือกประกอบอาชีพเพียง ร้อยละ 6.56 เท่านั้น

2.1 ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อของนักศึกษา

ตารางที่ 3 แสดงความมุ่งหวังในการศึกษาต่อของนักศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
N = 57		
สาขาวิชาที่ศึกษาต่อ		
สัตวศาสตร์	35	61.40
เกษตรศึกษา	3	5.26
เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์	14	24.56
เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช	2	3.52
การส่งเสริมการเกษตร	3	5.26
เหตุผลในการเลือกสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ		
มีความชอบในสาขาวิชา	34	59.65
มีโอกาสหางานทำง่าย	2	3.51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	N = 57	
สาขาที่เลือกศึกษาต่อตรงกับสาขาที่เรียนมาในระดับ		
ปวส.	4	7.02
เพื่อพัฒนาความสามารถเพื่อนำไปประกอบอาชีพ	14	24.56
สาขาที่เลือกเรียนง่ายกว่าสาขาอื่น	2	3.51
บิดา-มารดาสนับสนุน	1	1.75
สถาบันการศึกษาที่นักศึกษาสนใจต้องการศึกษาต่อ		
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด		
กระบัง	8	14.04
มหาวิทยาลัยมหิดล	6	10.53
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	25	43.85
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบางพระ	6	10.53
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรี		
อยุธยา หันตรา	11	19.30
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	1	1.75
เหตุผลในการเลือกสถาบันที่ต้องการศึกษาต่อ		
สถาบันมีชื่อเสียง	14	24.56
ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม	34	59.65
รุ่นพี่แนะนำ	3	5.26
ใกล้ภูมิลำเนาเดิม	6	10.53

จากตารางที่ 3 จะพบว่า ในด้านความมุ่งหวังในการศึกษาต่อ สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อมากที่สุดคือ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ (ร้อยละ 61.40) รองลงมาคือสาขาเทคโนโลยีการเกษตร- การผลิตสัตว์ (ร้อยละ 24.56) ส่วนสาขาเกษตรศึกษาและสาขาส่งเสริมการเกษตรนั้น นักศึกษาต้องการศึกษาต่อเท่ากันคือ (ร้อยละ 5.26) สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อน้อยที่สุดคือ สาขาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช (ร้อยละ 3.52) ส่วนเหตุผลในการเลือกสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อส่วนใหญ่นักศึกษามีความชอบในสาขาวิชาสัตวศาสตร์ (ร้อยละ 59.65) รองลงมาเพื่อพัฒนาความ

สามารถเพื่อนำไปประกอบอาชีพ (ร้อยละ 24.56) ส่วนสาขาที่เลือกศึกษาต่อตรงกับสาขาที่เรียนมาในระดับ ปวส. (ร้อยละ 7.02) มีโอกาสหางานทำง่ายและสาขาที่เลือกเรียนง่ายกว่าสาขาอื่นนักศึกษาจะให้เหตุผลเท่ากันคือ (ร้อยละ 3.51) ส่วนบิดา-มารดาสนับสนุนนักศึกษาให้เลือกศึกษาต่อเป็นเหตุผลน้อยที่สุด (ร้อยละ 1.75) สถาบันการศึกษาที่นักศึกษาสนใจต้องการศึกษาต่อมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (ร้อยละ 43.85) รองลงมาคือสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา (ร้อยละ 19.30) ส่วนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นักศึกษาสนใจต้องการศึกษาต่อ (ร้อยละ 14.04) มหาวิทยาลัยมหิดลและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบางพระ นักศึกษาสนใจต้องการศึกษาต่อเท่ากันคือ (ร้อยละ 10.53) และสถาบันการศึกษาที่นักศึกษาสนใจต้องการศึกษาต่อน้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ร้อยละ 1.75) เหตุผลในการเลือกสถาบันที่ต้องการศึกษาต่อมากที่สุดคือ ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม (ร้อยละ 59.65) รองลงมาคือ สถาบันมีชื่อเสียง (ร้อยละ 24.56) ใกล้เคียงมีค่าเนติ (ร้อยละ 10.53) ส่วนเหตุผลรุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาต่อนั้น นักศึกษาเลือกน้อยที่สุด (ร้อยละ 5.26)

ตารางที่ 4 แสดงเหตุผลในด้านความรู้และประสบการณ์ที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกศึกษาต่อ

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีความรู้ทางภาคทฤษฎีที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อ	3.33	0.75	ปานกลาง
2. มีความรู้ทางภาคปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อ	3.51	0.36	มาก
3. ระดับคะแนนที่ได้ในภาคเรียนที่ผ่านมาเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อ	2.77	0.59	ปานกลาง
4. มีประสบการณ์การฝึกงานเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อ	3.25	0.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 จะพบว่า เหตุผลในด้านความรู้และประสบการณ์ในการเลือกศึกษาต่อนั้น นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในเรื่อง มีความรู้ทางภาคปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และมีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง มีความรู้ทางภาคทฤษฎีที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 มีประสบการณ์การฝึกงานเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และระดับคะแนนที่ได้ในภาคเรียนที่ผ่านมาเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77

เอกสารนี้เป็นเอกสารทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 แสดงเหตุผลในด้านค่านิยมที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกศึกษาต่อ

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5. ต้องการคุณวุฒิสูงขึ้นเพื่อยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ	4.49	0.62	มาก
6. ต้องการได้รับพระราชทานปริญญาบัตร	4.35	0.78	มาก
7. เป็นที่เชิดหน้าชูตาของวงศ์ตระกูล	4.44	0.70	มาก
8. ต้องการประกอบอาชีพที่คนทั่วไปเคารพและให้เกียรติ	3.98	0.89	มาก
9. ค่านิยมของสังคมไทยยอมรับนับถือผู้ที่จบการศึกษาในระดับสูง	4.19	0.87	มาก

จากตารางที่ 5 จะพบว่า เหตุผลในด้านค่านิยมที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกศึกษาต่อ นั้น นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในเรื่อง ต้องการคุณวุฒิสูงขึ้นเพื่อยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 เป็นที่เชิดหน้าชูตาของวงศ์ตระกูลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ต้องการได้รับพระราชทานปริญญาบัตรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ค่านิยมของสังคมไทยยอมรับนับถือผู้ที่จบการศึกษาในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และต้องการประกอบอาชีพที่คนทั่วไปเคารพและให้เกียรติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98

ตารางที่ 6 แสดงเหตุผลในด้านสภาพแวดล้อมที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกศึกษาต่อ

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
10. ปัญหาการว่างงานของคนในประเทศ	4.11	1.05	มาก
11. การแนะนำของครู-อาจารย์	3.35	1.10	ปานกลาง
12. การเผยแพร่ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ของสถาบันต่าง ๆ	3.21	0.98	ปานกลาง
13. บิดา-มารดาต้องการให้ศึกษาต่อ	4.30	0.90	มาก
14. สถาบันของรัฐ-เอกชนเปิดสอนในระดับสูงขึ้นมา	3.75	0.92	มาก

จากตารางที่ 6 จะพบว่า เหตุผลในด้านสภาพแวดล้อมที่ทำให้นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ นั้น นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในเรื่อง บิดา-มารดาต้องการให้ศึกษาต่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ปัญหาการว่างงานของคนในประเทศมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 สถาบันของรัฐ-เอกชนเปิดสอนในระดับสูงขึ้นมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และมีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง การแนะนำของครู-อาจารย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 การเผยแพร่ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ของสถาบันต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครู-อาจารย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และการเผยแพร่ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ของสถาบันต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21

ตารางที่ 7 แสดงเหตุผลในด้านเศรษฐกิจที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกศึกษาต่อ

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
15. สถานะเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันไม่แน่นอน	4.26	0.88	มาก
16. ผู้ปกครองสามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อได้	3.70	0.96	มาก
17. การเปลี่ยนแปลงพัฒนาประเทศจากเกษตรกรรมเป็นประเทศอุตสาหกรรม	3.86	0.91	มาก

จากตารางที่ 7 เหตุผลในด้านเศรษฐกิจที่ทำให้นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ นั้น นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในเรื่อง สถานะเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันไม่แน่นอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 การเปลี่ยนแปลงพัฒนาประเทศจากเกษตรกรรมเป็นประเทศอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และผู้ปกครองสามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ ได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70

ส่วนที่ 2 ความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพของนักศึกษา

ตารางที่ 8 แสดงเหตุผลในด้านความรู้และประสบการณ์ที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพ

เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความรู้ทางภาคทฤษฎีที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพ	3.25	0.45	ปานกลาง
2. มีความรู้ทางภาคปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพ	3.50	0.87	มาก
3. ระดับคะแนนที่ได้ในภาคเรียนที่ผ่านมาเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพ	2.75	0.44	ปานกลาง
4. ประสบการณ์การฝึกงานเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพ	4.00	0.70	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 8 จะพบว่า เหตุผลในด้านความรู้และประสบการณ์ที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพนั้น นักศึกษามีเหตุผลในระดับมากในเรื่อง ประสบการณ์การทำงาน เพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และมีความรู้ทางภาคปฏิบัติที่เรียนมา เพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และมีเหตุผลในระดับปานกลางในเรื่อง มีความรู้ทางภาคทฤษฎีที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และระดับคะแนนที่ได้ในภาคเรียนที่ผ่านมาเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75

ตารางที่ 9 แสดงเหตุผลในด้านค่านิยมที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพ

เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5. ค่านิยมของสังคมไทยยอมรับนับถือผู้ที่ประกอบอาชีพในระดับสูง	3.50	0.87	มาก
6. เป็นที่เชิดหน้าชูตาของวงศ์ตระกูล	3.25	1.09	ปานกลาง
7. ต้องการคุณวุฒิเพื่อยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ	3.25	0.44	ปานกลาง
8. เป็นอาชีพที่สังคมยอมรับและให้เกียรติ	2.75	0.44	ปานกลาง
9. ต้องการยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ	3.50	0.50	มาก
10. ต้องการมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น	4.00	0.71	มาก

จากตารางที่ 9 จะพบว่า เหตุผลในด้านค่านิยมที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพนั้น นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในเรื่อง ต้องการมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ค่านิยมของสังคมไทยยอมรับนับถือผู้ที่ประกอบอาชีพในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และต้องการยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และมีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง ต้องการคุณวุฒิเพื่อยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 เป็นที่เชิดหน้าชูตาของวงศ์ตระกูลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และเป็นอาชีพที่สังคมยอมรับและให้เกียรติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 แสดงเหตุผลในด้านสภาพแวดล้อมที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพ

เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
11. การแนะนำของครู - อาจารย์	2.00	1.22	น้อย
12. การเผยแพร่ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ของ หน่วยงานต่าง ๆ	2.00	0.71	น้อย
13. บิดา - มารดาต้องการให้ประกอบอาชีพ	2.00	0.71	น้อย
14. หน่วยงานของรัฐ-เอกชนเปิดรับสมัครงาน มากขึ้น	2.75	0.44	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 จะพบว่า เหตุผลในด้านสภาพแวดล้อมที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพนั้น นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง หน่วยงานของรัฐ-เอกชนเปิดรับสมัครงานมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 และมีเหตุผลอยู่ในระดับน้อยในเรื่อง บิดา-มารดาต้องการให้ประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 และการแนะนำของครู-อาจารย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

ตารางที่ 11 แสดงเหตุผลในด้านเศรษฐกิจที่ทำให้ต้องการเลือกประกอบอาชีพ

เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
15. สภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน ไม่แน่นอน	3.25	1.16	ปานกลาง
16 ผู้ปกครองไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายใน การศึกษาต่อได้	3.50	0.86	มาก
17. การเปลี่ยนแปลงพัฒนาประเทศจากเกษตร กรรมเป็นประเทศอุตสาหกรรม	2.75	1.09	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 จะพบว่า เหตุผลในด้านเศรษฐกิจที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพนั้น นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในเรื่อง ผู้ปกครองไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และมีเหตุผลในระดับปานกลางในเรื่องสภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันไม่แน่นอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และการเปลี่ยนแปลงพัฒนาประเทศจากเกษตรกรรมเป็นประเทศอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การวิจัยเรื่องความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาสัตวศาสตร์ การศึกษาวิจัยนั้นเริ่มตั้งแต่การค้นคว้าจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิจัย และนำมาสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ตอนที่ 2 ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2) สาขาสัตวศาสตร์ จำนวน 61 คน โดยส่งแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบจำนวน 61 ชุด ได้รับคืน 61 ชุด คิดเป็น 100 % ค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย (ร้อยละ 57.85) ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 50.82) นักศึกษามีคะแนนสะสมรวมทุกภาคเรียนที่ผ่านมามีค่าอยู่ระหว่าง 2.00-2.50 (ร้อยละ 42.62) รายได้ของครอบครัวนักศึกษามีค่าเฉลี่ยประมาณ 10,000-50,000 บาทต่อปี (ร้อยละ 55.74) บิดา-มารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร (ร้อยละ 47.54 และ 49.18 ตามลำดับ)

2. ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา

จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังที่จะศึกษาต่อถึง ร้อยละ 93.44 และมุ่งหวังในการประกอบอาชีพเป็นส่วนน้อยเพียงร้อยละ 6.56 เท่านั้น

2.1. ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อ จากการวิจัยจะพบว่า สาขาวิชาที่นักศึกษาต้องการ

ศึกษาต่อเป็นส่วนใหญ่คือ สัตวศาสตร์ (ร้อยละ 61.40) เหตุผลในการเลือกสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อมากที่สุดคือมีความชอบในสาขาวิชา (ร้อยละ 59.65) สถาบันการศึกษาที่นักศึกษาสนใจต้องไม่ว่างกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาต่อเป็นส่วนใหญ่อีกคือมหาวิทยาลัยแม่โจ้ (ร้อยละ 83.85) และเหตุผลในการเลือกสถาบันที่ต้องการศึกษาคือให้นักศึกษาให้เหตุผลมากที่สุด คือผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม (ร้อยละ 59.65)

2.2. เหตุผลในด้านความรู้และประสบการณ์ที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกศึกษาต่อนั้นจากการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากด้วยกัน 1 เรื่องคือ มีความรู้ทางภาคปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51

2.3. เหตุผลในด้านค่านิยมที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกศึกษาต่อ จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในทุกเรื่อง คือในเรื่องต้องการคุณวุฒิสูงขึ้นเพื่อยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 เป็นที่เชิดหน้าชูตาของวงศ์ตระกูลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ต้องการได้รับพระราชทานปริญญาบัตรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ค่านิยมของสังคมไทยยอมรับนับถือผู้ที่จบการศึกษาในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และต้องการประกอบอาชีพที่คนทั่วไปเคารพและให้เกียรติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89

2.4. เหตุผลในด้านสภาพแวดล้อมที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกศึกษาต่อ จากการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 เรื่องด้วยกันคือ ในเรื่อง บิดา-มารดาต้องการให้ศึกษาต่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ปัญหาการว่างงานของคนในประเทศมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และสถาบันของรัฐ-เอกชนเปิดสอนในระดับสูงขึ้นมาอีกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75

2.5. เหตุผลในด้านเศรษฐกิจที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกศึกษาต่อ จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมากในทุกเรื่อง คือในเรื่อง สภาพเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันไม่แน่นอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 การเปลี่ยนแปลงพัฒนาประเทศจากเกษตรกรรมเป็นประเทศอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และผู้ปกครองสามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70

3. ความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพของนักศึกษา

3.1. เหตุผลในด้านความรู้และประสบการณ์ที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพ จากการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเหตุผลในระดับมาก 2 เรื่องด้วยกัน คือในเรื่องมีประสบการณ์การทำงานเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และมีความรู้ทางภาคปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

3.2. เหตุผลด้านค่านิยมที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพ จากการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 3 เรื่องด้วยกัน คือในเรื่องต้องการมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ต้องการยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และค่านิยมของสังคมไทยยอมรับนับถือผู้ที่ประกอบอาชีพในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินส่วนราชการไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3. เหตุผลในด้านสภาพแวดล้อมที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพ จากการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับน้อย 3 เรื่อง ซึ่งมีค่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 คือในเรื่อง บิดามารดาต้องการให้ประกอบประกอบอาชีพ, การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ และการแนะนำของครู-อาจารย์

3.4. เหตุผลในด้านเศรษฐกิจที่ทำให้นักศึกษาต้องการเลือกประกอบอาชีพ จากการวิจัยจะพบว่า นักศึกษามีเหตุผลอยู่ในระดับมาก 1 เรื่องด้วยกัน คือในเรื่องผู้ปกครองไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ ได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

5.2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ในด้านความรู้และประสบการณ์นั้น จะพบว่า นักศึกษามีความรู้ทางภาคปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อและนำไปประกอบอาชีพ อาจเนื่องจากทางสถาบันได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนในภาคปฏิบัติมาก และสื่ออุปกรณ์ในทางปฏิบัติมีพร้อมทำให้นักศึกษาได้มีการปฏิบัติจริงเป็นประจำ จึงทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจปฏิบัติ เพราะฉะนั้น อาจารย์ผู้บริหาร ต้องให้ความสำคัญและพัฒนาด้านนี้ต่อไป ควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เพื่อนักศึกษาจะได้มีความรู้ที่กว้างและทันสมัยมากขึ้น

2. ในด้านค่านิยมนั้น จะพบว่า นักศึกษาต้องการคุณวุฒิที่สูงขึ้นเพื่อยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ ต้องการได้รับพระราชทานปริญญาบัตร ต้องการเป็นที่เชิดหน้าชูตาของวงศ์ตระกูล ต้องการประกอบอาชีพที่คนทั่วไปเคารพและให้เกียรติ และค่านิยมของสังคมไทยยอมรับนับถือผู้ที่จบการศึกษาและประกอบอาชีพในระดับสูง จากเหตุผลที่กล่าวมานี้จึงทำให้นักศึกษาต้องการเลือกศึกษาต่อเป็นจำนวนมากกว่าประกอบอาชีพ อาจจะเป็นค่านิยมในการศึกษาต่อในระดับสูง เมื่อจบมาแล้วได้รับพระราชทานปริญญาบัตร ซึ่งเป็นหลักฐานในการแสดงเวลาออกไปประกอบอาชีพ ทำให้ได้ประกอบอาชีพที่ตรงกับความต้องการและประสบผลสำเร็จในชีวิตเป็นที่เชิดหน้าชูตาของวงศ์ตระกูลและมีคนนับถือ ให้เกียรติ สิ่งเหล่านี้เป็นค่านิยมตามสังคมในปัจจุบัน ทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในระดับกึ่งวิชาชีพชั้นสูงต่อตลาดแรงงาน เพราะฉะนั้น อาจารย์ผู้บริหารควรมีการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่ผู้ปกครองและตัวนักศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหวังในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เพื่อให้นักศึกษาสามารถทราบความมุ่งหวังของตนเองได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

3. ในด้านสภาพแวดล้อมนั้น จะพบว่า บิดา-มารดาของนักศึกษาต้องการให้ศึกษาต่อมากกว่าประกอบอาชีพ ด้านปัญหาการว่างงานของคนในประเทศนั้นก็มีส่วนทำให้นักศึกษาต้องดำเนินการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาต่อมาก และมีสถาบันของรัฐ-เอกชนเปิดสอนในระดับสูงขึ้นมาก จากเหตุผลนี้อาจเป็น เพราะค่านิยมของสังคมไทยนั้นยอมรับนับถือผู้ที่ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ทำให้บิดา-มารดาต้องการให้นักศึกษานั้นศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และจากการมองเห็นปัญหาการว่างงานของคนในประเทศในปัจจุบัน รวมทั้งมีสถาบันของรัฐ-เอกชนเปิดสอนในระดับที่สูงขึ้นมาก เพราะฉะนั้น อาจารย์ ผู้บริหารควรกำหนดให้มีการแนะแนวเกี่ยวกับอาชีพให้แก่ผู้ปกครองและนักศึกษาให้มากขึ้นและควรให้มีการเผยแพร่ส่งเสริมประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประกอบอาชีพในหน่วยงานต่าง ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาจะได้ทราบข้อมูลจากหน่วยงานข้างนอกของตลาดแรงงานมากขึ้น

4. ในด้านเศรษฐกิจนั้น จะพบว่า นักศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ นั้น บิดา-มารดาสามารถรับภาระในการศึกษาต่อ ได้จึงเลือกศึกษาต่อ ประกอบกับสถานะทางเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันไม่แน่นอนและมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาประเทศจากเกษตรกรรมเป็นประเทศอุตสาหกรรม ทำให้เศรษฐกิจไม่มีความแน่นอนนักศึกษาจึงต้องการศึกษาต่อ เพราะฉะนั้นอาจารย์ ผู้บริหาร ควรสร้างทัศนคติที่ดีในการประกอบอาชีพให้แก่นักศึกษาและรัฐบาลควรมีการรองรับเกี่ยวกับอาชีพเกษตรกรรมให้มากขึ้นและควรจัดงบประมาณในการประกอบอาชีพให้มาก โดยการจัดทุนกู้ยืมมาลงทุนในการประกอบอาชีพ

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการที่ได้ศึกษาเรื่อง “ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540” พบว่า ข้อมูลที่ได้ยังมีความกว้างขวางเกินกว่าที่จะนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ ฉะนั้นจึงควรศึกษาให้เฉพาะเจาะจงในเรื่องความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพหรือความมุ่งหวังในเรื่องการศึกษาต่อ

บรรณานุกรม

กนกวรรณ ถาวรพันธุ์. ความคิดเห็นของนักศึกษาเกมตวรรษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลาและวิทยาลัยประมงสงขลาตติณสูถานนท่ต่ออาชีพเกษตรกรรม. ปัญหาพิเศษครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2535.

กรมอาชีวศึกษา. ภาวะการมีงานทำผู้สำเร็จอาชีวศึกษา'32. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การทหารผ่านศึก, 2533.

กัญญา ธีรยวรรณ. การศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนและการวิทยานิพนธ์สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2536.

ขนิษฐา วิเศษสาทร และ มุกดา ศรียงค์. จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533.

จันทร์ไต้ มณีสาย. ความคิดเห็นของนักศึกษาเกมตวรรษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงต่ออาชีพเกษตรกรรมของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา. ปัญหาพิเศษครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533.

จารุวรรณ ลวดทอง. การสำรวจความสนใจในอาชีพเกษตรของนักศึกษาชั้นมัธยมปลายใน จ.เพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. "หน่วยที่ 1 การสอนในฐานะวิทยาการ" เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการสอนหน่วยที่ 1-7. กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2525.

ทศพล สุนทรโทก. ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ที่มีต่อการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค(เกษตร-กรรม). ปัญหาพิเศษครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทำนอง สิงคาลวณิช. การเกษตรกับการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รวมมิตรไทย, 2514.
- นิภา แก้วศรีงาม. จิตวิทยาองค์การ. กรุงเทพมหานคร : คุณพินอักษรกิจ, 2527.
- บุญธรรม จิตอนันต์. การวางแผนโครงการสอนอาชีวศึกษา. สำนักส่งเสริมการฝึกอบรม : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.
- ประคอง กระณสุต. สถิติประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2528.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. ปรัชญาการศึกษาและปรัชญาการศึกษาของไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคม. จิตวิทยาในการพัฒนาอาชีพ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- รมณีย์ อภาภิรม. องค์การอาชีวเกษตร. โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533.
- รังสรรค์ ธนะพันธุ์. ทัศนทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2519.
- วัชระ ภูวะคำ. จิตวิทยาแนะแนวและการให้คำปรึกษา. กรุงเทพมหานคร : จงเจริญการพิมพ์, 2523.
- ศิริบุรณ์ ศรีสุวรรณ. ข้อเสนอแนะทางอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- สมบัติ พัฒนา. แนวโน้มการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (เกษตรกรรม) ของวิทยาลัยเกษตรกรรมภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- สมบุรณ์ ทับทิมไทย. "กิจกรรมนักเรียน" วารสารการแนะแนว. ปีที่ 2 เล่มที่ 1 (เมษายน-พฤษภาคม 2527) : หน้า 12.
- สงัด อุทยานันท์. การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. พิมพ์ครั้งที่ 5. ม.ป.พ., 2529.
- สุพิน บุญช่วงศ์. หลักการสอน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์, 2530.
- สุรรัตน์ วรรณระวาสิน. การศึกษาความคาดหวังในการประกอบอาชีพของนักศึกษา ปวส.ทางเกษตร (ปวส.เกษตรกรรม) ในประเทศไทยปี 2518. ปัญหาพิเศษปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2518.
- สุลักษณ์ ศิวลักษณ์. ปรัชญาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เกษตร, 2516.
- สุนทร โคตรบรรเทา. เทคนิคการสอนครบวงจร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2521.
- สำเนาวั จงศิริลป. ความสนใจในอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

อังฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย. สถิติการศึกษา. โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, มปป.

อาภา ถนัดช่าง. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

อาภา เสถียรสวัสดิ์. ทัศนของผู้บริหารการศึกษาต่อการจัดการศึกษาเกษตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.

อารี พันธุ์มณี. จิตวิทยาการสอน. กรุงเทพมหานคร : เลิฟแอนด์ลิฟเฟรสจำกัด, 2534.

อารี เพชรมุด. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่องความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. ผู้ตอบแบบสอบถามคือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา ปีการศึกษา 2540
2. กรุณาทำเครื่องหมายถูกลงหน้าข้อความที่เป็นจริง หรือเติมลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
3. กรุณาตอบคำถามทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหา
4. กรุณาอ่านคำชี้แจงที่ปรกฏในแต่ละขั้นตอนอย่างละเอียดก่อนลงมือตอบ
5. แบบสอบถามมี 2 ตอน
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของท่าน

***** ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี *****

การเกษ บุญขาว
(ผู้วิจัย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. ภูมิลำเนาเดิม

() ภาคกลาง
 () ภาคเหนือ
 () ภาคใต้
 () ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. คะแนนเฉลี่ยสะสมรวมทุกภาคเรียนที่ผ่านมา.....

4. รายได้ของครอบครัว เฉลี่ยต่อปีประมาณ.....

5. อาชีพบิดา - มารดา

5.1. อาชีพบิดา

() รับราชการ
 () เกษตรกรรม
 () ค้าขาย
 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5.2. อาชีพมารดา

() รับราชการ
 () เกษตรกรรม
 () ค้าขาย
 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของท่าน (แบ่งออกเป็น 2 ส่วน)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของท่านคือ

- () ศึกษาต่อ
- () ประกอบอาชีพ

ถ้าท่านตอบ ศึกษาต่อ ให้ตอบคำถามในส่วนที่ 1 แต่ถ้าตอบ ประกอบอาชีพ ให้ตอบคำถามในส่วนที่ 2

ส่วนที่ 1 ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อ (หลังจบการศึกษาระดับ ปวส.)

1. สาขาที่ท่านต้องการศึกษาต่อคืออะไร

- () สัตวศาสตร์
- () เกษตรศึกษา
- () เทคโนโลยีการเกษตร - การผลิตสัตว์
- () เทคโนโลยีการเกษตร - การผลิตพืช
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. เพราะเหตุใดท่านจึงเลือกสาขาวิชาในข้อ 1 (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

- () มีความชอบในสาขาวิชา
- () มีโอกาสหางานทำง่าย
- () สาขาที่เลือกศึกษาต่อตรงกับสาขาที่เรียนมาในระดับ (ปวส.)
- () เพื่อพัฒนาความสามารถเพื่อนำไปประกอบอาชีพ
- () สาขาที่เลือกเรียนง่ายกว่าสาขาอื่น
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. สถาบันการศึกษาที่ท่านสนใจต้องการศึกษาต่อคือสถาบันใด

- () สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- () มหาวิทยาลัยมหิดล
- () มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาลัยเขตบางพระ อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งนี้เป็นที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาลัยเขตพระนครศรีอยุธยา ห้ามดัดแปลงที่มีการนำไปใช้

() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. เพราะเหตุใดท่านจึงเลือกศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาในข้อ 3 (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() สถาบันมีชื่อเสียง

() ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม

() รุ่นพี่แนะนำ

() ใกล้ภูมิลำเนาเดิม

() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อ

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือเพียงข้อเดียวในแต่ละข้อ โดยเลือกระดับคะแนนความคิดเห็นซึ่งมี 5 ข้อ ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อน้อยที่สุด

รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยมาก
<u>เหตุผลด้านความรู้แลประสบการณ์</u>					
1. มีความรู้ทางทฤษฎีที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยมาก
2. มีความรู้ทางปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อ					
3. ระดับคะแนนที่ได้ในภาคเรียนที่ผ่านมาเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อ					
4. ประสบการณ์การฝึกงานเพียงพอต่อการนำไปศึกษาต่อ					
เหตุผลด้านค่านิยมที่ทำให้ท่านต้องการศึกษาต่อ					
5. ต้องการคุณวุฒิสูงขึ้นเพื่อยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ					
6. ต้องการได้รับพระราชทานปริญญาบัตร					
7. เป็นที่เชิดหน้าชูตาของวงศ์ตระกูล					
8. ต้องการประกอบอาชีพที่คนทั่วไปเคารพและให้เกียรติ					
9. ค่านิยมของสังคมไทยยอมรับนับถือผู้ที่จบการศึกษาในระดับสูง					
เหตุผลด้านสภาพแวดล้อมที่ทำให้ท่านต้องการศึกษาต่อ					
10. ปัญหาการว่างงานของคนในประเทศ					
11. การแนะนำของครู - อาจารย์					
12. การเผยแพร่ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ของสถาบันต่าง ๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยมาก
13. บิดา - มารดาต้องการให้ศึกษาต่อ					
14. สถาบันของรัฐ - เอกชนเปิดสอนระดับสูงขึ้นมาก					
เหตุผลด้านเศรษฐกิจที่ทำให้ท่านต้องการศึกษาต่อ					
15. สถานะเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน ไม่แน่นอน					
16. ผู้ปกครองสามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อได้					
17. การเปลี่ยนแปลงพัฒนาประเทศ จากเกษตรกรรมเป็นประเทศอุตสาหกรรม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ (หลังจบการศึกษาระดับ ปวส.)

เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพ

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือเพียงข้อเดียวในแต่ละข้อ โดยเลือกระดับคะแนนความคิดเห็นซึ่งมี 5 ข้อ ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพน้อยที่สุด

รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยมาก
เหตุผลด้านความรู้และประสบการณ์					
1. มีความรู้ทางทฤษฎีที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพ					
2. มีความรู้ทางปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพ					
3. ระดับคะแนนที่ได้ในภาคเรียนที่ผ่านมาเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพ					
4. ประสบการณ์การฝึกงานเพียงพอต่อการนำไปประกอบอาชีพ					
เหตุผลด้านค่านิยมที่ทำให้ท่านต้องการประกอบอาชีพ					
5. ค่านิยมของสังคมไทยยอมรับนับถือผู้ที่ประกอบอาชีพในระดับสูง					
6. เป็นที่เชิดหน้าชูตาของวงศ์ตระกูล					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับคะแนนความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยมาก
7. ต้องการคุณวุฒิสูงขึ้นเพื่อยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ					
8. เป็นอาชีพที่สังคมยอมรับและให้เกียรติ					
9. ต้องการยกระดับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ					
10. ต้องการมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น					
เหตุผลด้านสภาพแวดล้อมที่ทำให้ท่านต้องการประกอบอาชีพ					
11. การแนะนำของครู - อาจารย์					
12. การเผยแพร่ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ					
13. บิดา - มารดาต้องการให้ประกอบอาชีพ					
14. หน่วยงานของรัฐ - เอกชนเปิดรับสมัครงานมากขึ้น					
เหตุผลด้านเศรษฐกิจที่ทำให้ท่านต้องการประกอบอาชีพ					
15. สภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันไม่แน่นอน					
16. ผู้ปกครองไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อได้					
17. การเปลี่ยนแปลงพัฒนาประเทศจากเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้